

A bátor Tűzmadár

és a kis Üstökös

Erdei Zsolt

A bátor Tűzmadár

és a kis Üstökös

Éjszaka volt, a kis Tűzmadár aludt – mellette a barátai.
Talán éppen valami szépről álmodtak, amikor a vén bagoly
feluhogott:

– Huhú, huhú... Huhún vagy kis Üstökös?

A kis Tűzmadár felriadt.

– Mi volt ez? – nézett körül az éjszakában. – És miért van
ilyen sötét?

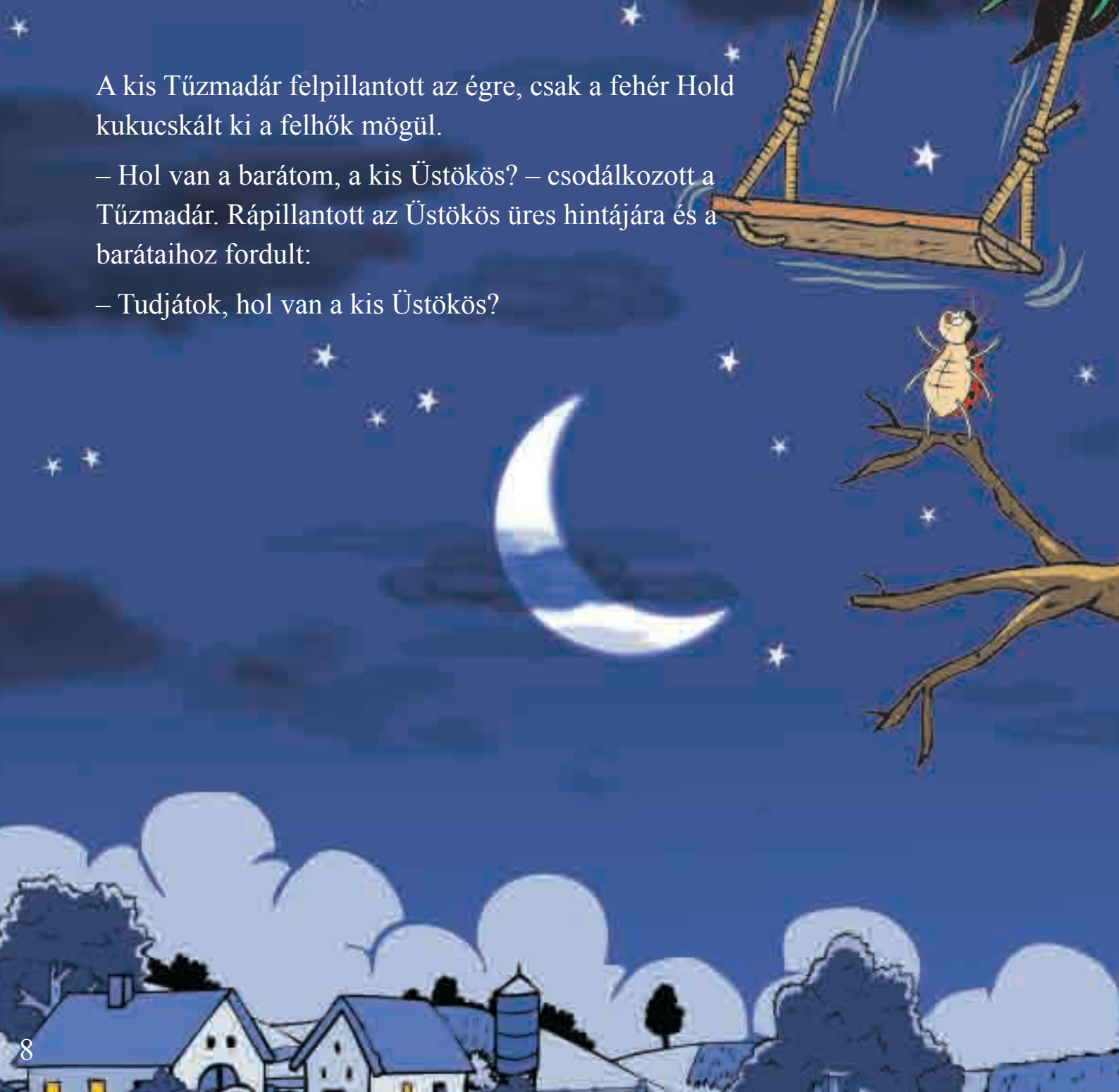

A kis Tűzmadár felpillantott az égre, csak a fehér Hold kukucskált ki a felhők mögül.

– Hol van a barátom, a kis Üstökös? – csodálkozott a Tűzmadár. Rápillantott az Üstökös üres hintájára és a barátaihoz fordult:

– Tudjátok, hol van a kis Üstökös?

A mókusnak támadt egy ötlete:

– Talán még mindig durmol valahol.

– Hülyeség – károgtá a varjú. – Hiszen az üstökösök nem is alszanak.

A galamb bűgött és helyeselve bólogatott. Az aggodalmas kis katicabogár pedig azt suttogetta:

– Akkor biztosan ellopta valaki.

Meghallotta mindezt a vén bagoly és odarepült.

– Huhú, kis Tűzmadár – mondta.

– Ha hiányzik a barátod, meg kell keresned.

Jó ötlet, de hogy kezdjen hozzá? Megkérdezte a baglyot, aki mindig mindenre tudta a választ.

– Kezdd a felhőknel! – javasolta. – Azok fent vannak az égen, és semmi nem kerüli el a figyelmüket. Biztosan látták a kis Űstököst is.

Ez biztatóan hangzott.

